

ske reglerne om og stemmer os ned, så vi ikke bryder os om dem længere, men da er løbet jo kørt.

Så det er jo en mærkelig argumentation for den manøvre, statsministeren er ude i med det retlige forbehold, at nu har man nogle regler i EU, som man ikke lige bryder sig om, så nu skal vi lige have forbeholdet fastholdt. Det er underforstået, at når EU i givet fald retter sig lidt til, eller der i Danmark er et flertal, der slækker på reglerne, så kan man lige så godt have EU-regler, som man kan have danske regler.

Det er jo noget langt mere principielt, det handler om, når man skal behandle spørgsmålet om dansk selvstændighed.

Så lige til sidst: Statsministeren er ude i en ren ansvarsforflygtigelse, hvad angår situationen efter et nej. Det, vi har sagt – jeg bliver nødt til at gentage det nu, hvor statsministeren, synes jeg, fuldstændig fejl citerer det, vi har sagt – er, at hvis Danmark stemmer nej, eller et andet land stemmer nej til forfatningen, så falder forfatningen. Det står i det nuværende traktatgrundlag, og jeg går ud fra, at statsministeren er enig i, at det er et demokratisk samarbejde, vi er en del af. Det har han i hvert fald sagt. Så falder den.

Hvis vi er det eneste land, der i givet fald siger nej, hvad vi sandsynligvis ikke vil være, så har vi givet vores bidrag til, hvad vi føler kan være et dansk udgangspunkt for forhandlinger med andre lande. Andre kan komme med deres udgangspunkt. Men vi tror ikke, vi kommer til at stå i en situation, hvor vi i givet fald er ene om at sige nej. Vi tror faktisk på, at der vil være en række lande, der følger holdningen i befolkningerne og dermed via folkeafstemninger får manifesteret et nej til forfatningen.

Så er det jo ikke et spørgsmål om, at Danmark skal bede om en udmeldelse af EU. Det scenarie, der er det mest sandsynlige, hvis vi siger nej, er, at også andre siger nej. Det burde statsministeren tænke på, også når han efterfølgende her og i debatter fremover kommenterer Dansk Folkepartis holdning til det scenarie.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 2 af Charlotte Antonsen (V), Henrik Dam Kristensen (S) og Gitte Seeberg (KF) (se side 301) vedtoges med 72 stemmer (V, S, KF og Anders Møller (UFG)) mod 30

(DF, SF, RV, EL og KRF); 1 (Klaus Hækkerup (S)) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 3 af Kristian Thulesen Dahl (DF) (se side 331).

Forslag til vedtagelse nr. V 4 af Anne Grete Holmsgaard (SF) (se side 346).

Forslag til vedtagelse nr. V 5 af Niels Helveg Petersen (RV) (se side 356).

Forslag til vedtagelse nr. V 6 af Søren Søndergaard (EL) (se side 327).

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Kl. 16.15

Medlemmer af Folketinget Ritt Bjerregaard (S), Inger Bierbaum (S), Ole Vagn Christensen (S), Henrik Dam Kristensen (S), Erik Mortensen (S), Lone Møller (S), Niels Sindal (S) og Nicolai Wammen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om promille- og produktionsafgiftsfondene.
(Beslutningsforslag nr. B 10).

Medlemmer af Folketinget Jørn Jespersen (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om regeringens strategi og påtænkte initiativer for at bringe WTO-forhandlingerne tilbage på sporet og for at sikre, at Doharunden reelt bliver en udviklingsrunde?«
(Forespørgsel nr. F 9).

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 21. oktober 2003 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 16.16
